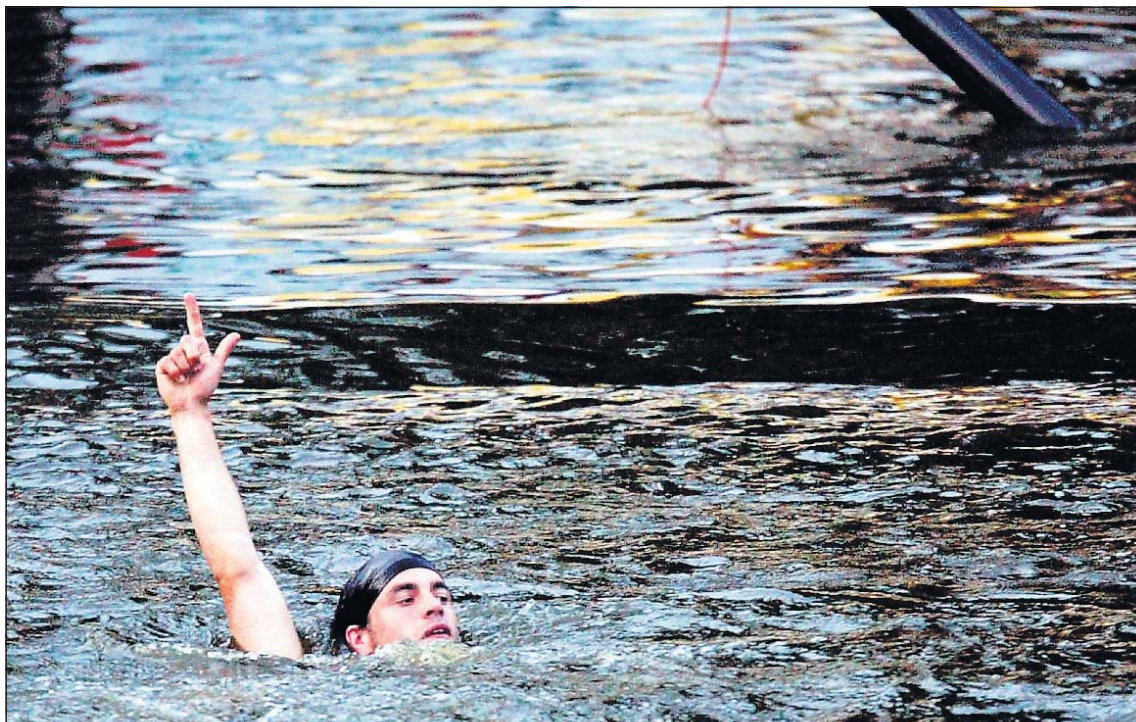

Derde opeenvolgende NFM-zege Hannes Scherjon

IT HEIDENSKIP - De glimmende lach van Hannes Scherjon was ruim een uur na afloop van de achttiende editie van de NFM (Nationale Fierljep Manifestatie) nog steeds aanwezig. Terecht, want de Noardburgumer had voor het derde opeenvolgende jaar de titel bij de junioren gepakt. Dat was echter niet de belangrijkste reden van de mooie rij ontblote witte tanden. Net als de voorgaande twee keer was Scherjon namelijk de allerbeste van de dag. Met 19,02 liet hij niet alleen zijn grote juniorenconcurrent Jaco de Groot achter zich, maar inclusief winnaar Theo van Kooten (18,80) ook alle senioren.

Hoewel het uiteraard een heel andere wedstrijd betreft, wordt de NFM toch altijd een beetje gezien als een verkapt Nederlands kampioenschap. Tijdens de overdag te houden voorrondes mag een ieder zich proberen te plaatsen voor de finale. Alleen de toppers bleven uiteindelijk over.

Cios-student Hannes Scherjon presteert op de schansen in It Fierljepdoarp altijd 'poerbêst'. Dat bewees hij de vorige twee edities van de NFM al door deze beide keren met de verste dagafstand te winnen. Dat die prestaties uit het verleden geen extra druk meebrachten, bleek zaterdagavond al snel. In de eerste ronde noteerde de Hollandse juniorentroef Jaco de Groot 17,84. Scherjon, als beste uit de

Hannes Scherjon springt in zijn laatste sprong nat, maar weet dat hij de voor de derde keer op rij de allerbeste ljepper op de NFM is.

Foto Simon Bleeker

voorrondes gekomen en dus als laatste aan de beurt, wist daar met een afstand van 17,47 nog niet aan te komen.

De Groot leek vervolgens in de tweede ronde zijn slag te slaan. De polsstokverspringer, met 19,30 houder van het nationaal juniorenrecord, landde na 18,56 meter. Het antwoord van Scherjon was evenwel fabuleus. „Ik wit dat it hjir altyd lekker springt. Doe't Jaco 18,56

sprong, wist ik dat dy ôfstân foar my te heljen wie. It fiede dus net echt as druk.” Dat bleek, want de Fries recordhouder (19,11) ljepte zijn tweede negentien metersprong ooit; 19,02.

Het was meer dan voldoende voor de zege bij de junioren. „Jaco koe der net mear oankomme en doe't ik dy 19,02 sprongen hie, ha ik ek de hiele tiid mei in skeef each nei de se-

nioarenbarte sjoen. De ien nei de oare foel doe ôf. It doel is fansels it winnen fan de eigen kategory, mar de fierste wêze is wol hiel spesjaal. En no foar de tredde kear. As it it FK west hie, dan hie ik no de Sulveren Pols hâlde mochten.”

Scherjon maakte dus een lange neus naar alle andere ljeppers én naar de bij tijd en wijle hinderlijk luidruchtige groep aanhangers van het Hollandse

kamp. „Dêrom wie de ûntlading nei myn 19 meter ek sa grut. Wy binne net wend dat der safolle lawaai út it publyk komt. Ik hie doe echt it gefoel dat ik dy Hollanners te plak set hie.”

Ook Bart Helmholt had moeite met de Hollandse aanhang. „It liket der op dat ús publyk eltse-nien in goeie sprong gunt. Dat gefoel krijst net fan dy Hollanners. Fansels meie se wol lûd jaan as der ien fan harren springe moat, mar se ferjitte dat der op de twa oare skânsen ek ljeppers klear steane en harren konsintreare wolle.”

De Hurdegarypster had daar gelijk in, al is het ook een kwestie van gewinning en acceptatie dat er meegeleefd wordt. Helmholt gaf dat na afloop ook grif toe. Hij deed dat met slechts het bronzen NFM-hangertje om zijn nek. Theo van Kooten had immers al in zijn eerste sprong 18,80 genoteerd en die afstand was iedereen, inclusief Helmholt, te machtig. Sterker nog, alle senioren beten zich kapot op die afstand, met een weinig ervenverende wedstrijd als gevolg. Na Van Kootens 18,80 kwamen er nog 42 pogingen, waarvan er 27 totaal mislukten. „Ja, iedereen moest volle risico's nemen. Dat is mijn geluk geweest. Maar deze zege tel gewoon hoor”, aldus senioren-winnaar Van Kooten.

E.F.